

Ο διασημος και προσφυλης γαλλος συγγραφευς και διηγηματογραφος Αλφρόνος Δωδεκαπενταετης προ τινος να εκδεση εν τῳ Χρόνῳ των Παρισιων τας ιδεας του περι της τέχνης του γερμανου μουσουργου "Ριχάρδου Βάγνερ, του διποίου ή Κλειδω την εικόνα εδήμοσιευσεν εν τῷ 15^ῃ τεύχει του πρώτου αιντῆς έτους. Πρὸς τὸν "Ριχάρδον Βάγνερ ως ποιητὴν και συγγραφέα φαίνεται τρέψων δ Δωδεκ φυσικὴν ἀντιπάθειαν; λέγει δὲ διτὶ οι στίχοι τῶν μελοδραμάτων του ἐκ πρώτης ὅψεως φαίνονται, διτὶ ἐγράφησαν χάριν ἀνθρωπών συνειδισμένων εἰς τὴν ἀνίαν και θελόντων δι' αὐτῶν ν' ἀποκοιμησθῶσι. Άλλα περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ως μελοποιοῦ διευθυντος γαλλῆς λέγει περίου τὰ ἔξι: „Κάθησται τις εἰς τὴν θέσιν του ἐν τῷ θεάτρῳ περικυκλούμενος ὑπὸ γερμανικῆς ὁμιλῆς και αἴφνης ἐγέρεται ἐν τῇ δραχτρᾳ καταπληκτικὸν και ἐπιβιβλον κῦμα. Τὸ κῦμα τοῦτο ἀγαδύει ἐκ τοῦ βάθους, μᾶς παρασύρει ἀνευ ἀντιστάσεως τίνος ἐκ μέρους ημῶν. Ποίας λέξεις πρέπει δρά γε η φωνή αὐτῆς ν' ἀνταποδώσῃ; — Οὐδέποτε κατενόησα και ζησθενθην τόσον ἐναργῆς, διτὶ η μουσικὴ εἶναι ἀναρρόδος τις γλῶσσα. Αἱ μόναι λέξεις, τὰς διποίας διτὶ ἡδύνατο τις να ὑποδέσῃ διτὶ θέλει να ἐκφράσῃ και να εἰπῆι τὸ μέρατον τοῦτο και δι' αἵπερων μουσικῶν ὅργανων σχηματιζόμενον στόμα, εἶνε: θάλασσα — δάκρυα — πένθος — πόλεμος — και πρὸ πάντων πόλεμος! Άνα μέσον τοῦ θορύβου τούτου τῶν πολεμικῶν τυμπάνων ήκουσα ἔγω, δ λατίνος, τὸ βαρύ βαθύσμα τῶν πολεμικῶν ἥρδων και εἶδον τὸν φοβερὸν Σέξωνα ἐγειρόμενον δπως πολεμῆση ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος και τῆς μοναρχίας. Εἰς διλα τὰ μελοδράματα τοῦ Βάγνερ βέπει τις τὸν πόλεμον παριστανόμενον, εἰς τοὺς ήχους δὲ τοῦ „Ἄδενγκριν“ ἀνεγνώσιος τοὺς γερμανικοὺς παιᾶνας, ως εἴχον ἀκούσει εἰς τὸ δάσος τοῦ Σαμπροσάι, διτὶ ιστάμεδα ἐγχριμῶς ἀπέναντι ἀλλήλων. Ο δούριος τῶν γερμανῶν ὕμνος ήκουσετο μακρόθεν θορυβώδης και τὸ ἑσπέρας — ήτο Μάιος μήν — αἱ ἀηδόνες εἴχον σιγήσει ἐκ τοῦ θορύβου! — ἀνοησία ἀλλὰ μένοδος. Καὶ αἱ καλλίτεραι κεφαλαι τῆς Γαλλίας, φαίνεται, δὲν εἴνε πλέον ἀσφαλεῖς ἀπὸ τῆς ἀνοησίας ταύτης.“

Ἐκ τῶν διαφόρων μετεωρολογικῶν στοιχείων τὰ νέφη καὶ τὴν διανομὴν αὐτῶν ὑπεράνον τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς δὲν ἔξιτασαν ἀκόμη μετὰ τῆς δεούσης ἀκριβείας, ἐν ᾧ πολλαὶ καὶ διάφοροι ἔγιναν μελέται περὶ τῆς θερμοκρασίας, τῆς βαρύτητος τοῦ ἀέρος καὶ τῶν ἀνέμων. Πρό τινος ὅμως γάλλος τις ἐπιστήμων, ὁ Teisserenc de Bort, ἐπεδόθη εἰς τὴν μελέτην τοῦ σχηματισμοῦ τῶν νεφῶν καὶ ἔχαραξε χάρτας μετὰ γραμμῶν, ὃπου τὰ νέφη εἶνε ἵστανται, ἵστανται τὸ πρότυπον τῶν ὑπαρχόντων χαρτῶν ἔνθα ἡ Ἱστανταί βαρύτητος τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος δεικνύεται διὰ γραμμῶν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πινάκων τούτων διογγραφεῖς κατέληξεν εἰς τὰ ἔξης σύμπεράσματα. Καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔνιαυτοῦ τὰ σύννεφα δεικνύουσι τὴν τάσιν τοῦ νέατος διανέμωνται εἰς ζώνας παραλλήλους πρὸς τὸν ἴσημερινόν. Ἐντεῦθεν δὲ ἔργασται, διτὶ παρατηρητῆς τις, ἵσταμενος ἔξω τῆς γηῆς σφαῖρας, ὃν ἔβλεπε τὰ νέφη αὐτῆς ἐν εἴδει τανινῦ ἐκτυλισσομένων παραλλήλους πρὸς τὸν ἴσημερινόν, ὡς τοῦτο πραγματικῶς βλέπομεν καὶ ἡμεῖς εἰς ἄλλους πλανήτας. Πρὸς τούτοις δὲ ἀπεδείχθη, διτὶ ἐγγὺς τοῦ ἴσημερινοῦ ειρίσκονται τὰ μᾶλλον συμπεπυκνωμένα νέφη, ἐν ᾧ πλαγίων αὐτοῦ ἀπὸ τῆς 15° μέχρι τῆς 35° βορείου καὶ νοτίου πλάτους ἐκτείνονται δύο ζῶναι μεταξὺ ἀραιῶν νεφερῶν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἰδρίου καὶ ἀνέψελου οὐρανοῦ. Ἐπειτα ἀπὸ τῆς 45° μέχρι τῆς 60° πρὸς βορρᾶν τε καὶ νότον ἐκτείνονται αὖθις νεφελώδεις ζῶναι, ἐν τῷ πρὸς τοὺς πόλους τὰ νέφη μικρὸν κατὰ μικρὸν ἀραιοῦνται καὶ ἔξαφανίζονται. Τὰ περιστέρερα νέφη εὑρίσκονται εἰς χώρας ἔχουσας ταπεινήν κατὰ μέσον ἔρον ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν, καὶ μενάντις ἐπομένως ἐγγὺς τοῦ ἴσημερινοῦ καὶ τῆς 60° μοίρας πλάτους. Τὰ φαινόμενα ταῦτα ἔχογονται ἀπλούστατα διὰ τῆς ἔγγυτεράς παρατηρήσεως τῶν ἀτμοσφαιρικῶν κινήσεων. Πλησίον τοῦ ἴσημερινοῦ, ἐν τῇ λεγομένῃ ζώνῃ, ἔνεκα τῆς σημαντικῆς ἐπενεργείας τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐπικρατεῖ ρεῦμα δέρος ἀνίδιον, ὅπερ ἐπιφέρει τὴν ἀραιών τῆς ἀτμοσφαιρίας καὶ προκαλεῖ τὴν πτώσιν τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως. Ὁ ἀνερχόμενος δῆρος συμπαραφέρει μεθ' ἕαυτοῦ καὶ ἀτμούς ὕδατος, συμπικνούμενος εἰς τὰ ὑψηλότερα καὶ ψυχρότερα τοῦ δέρος στρώματα καὶ σηματίζοντας οὕτω τὰς νεφέλας. Εἰς τὰς χώρας λοιπὸν ταύτας, ὡς ἀπέ-

δειξαν καὶ αἱ ἔρευναι τοῦ γάλλου μετεωρολόγου, εὐρίσκομεν μικρὰν σχετικῶς τὴν ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν καὶ πυκνὰ τὰ νεφελώματα.⁶ Εἰ τοῦ ὑψους δὲ τούτου δὲ ἀήρ, πάρα πολὺ συμπυκνωθεὶς ἐνταῦθα, φέρεται πρὸς τοὺς πόλους, ἀλλὰ φύδες ἐγρης τῶν τροπικῶν, μεταξὺ τῆς 15° καὶ 35°, καταπίπτει πάλιν πρὸς τὰ κάτω, δ' ὁ καὶ ἀνυψοῦται ἐνταῦθα ἡ ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις οὐ μικρόν.⁷ Ἀλλ' ὁ κατέρχθμενος ἀήρ φθάνει εἰς δερμάτερα ἀτμοσφαιρικὰ στρώματα, τὰ ἐποῖη δύνανται τὸ ἐν αὐτῷ ὑπάρχον υδώρ ν' ἀπορροφήσωσιν ἐν καταστάσει ἀτμοῦ· οὕτω δ' ἐλαττοῦνται συγχρόνις καὶ ἀραιοῦνται τὰ νέφη.⁸ Εν συνόλῳ λοιπὸν ἔξαγεται, ὅτι η διανομὴ τῶν νεφῶν συνδέεται πρὸς τὴν πορείαν τῶν ἀνέμων καὶ καθορίζεται ὑπὸ τῆς ἐκασταχοῦ ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως.

‘Η ἐπιφάνεια τοῦ ἡλίου, ἡτούς ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐφαίνετο ὥλως διδό-
λου ἀπηλλαγμένη τῶν ἡλίδων, δεικνύει ἀπό τίνος πάλιν μεγάλας μεταβο-
λάς. Καὶ ὅχι μόνον παρουσιάζονται πάλιν αἱ σκοτειναὶ ἡλίδες πολυπλη-
θέστεραι καὶ εὐρεῖαι τὴν ἔκτασιν, ἀλλ᾽ ἀναφάνονται πολυάριθμα καὶ τὰ
φωτεινότερα μέρη, τὰ ἐπονομαζόμενα δῆδες τοῦ ἡλίου. ’Εκ τῶν ἐπού τοῦ
παρόντος δρατῶν ἡλίδων πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον ἔχει μία διπλᾶ, ἡς οἱ δύο
πυρῆνες περιεκυλούνται ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ φυιοῦ περιβόλου, δεικνύοντος κα-
θαρῶς ἀκτινοειδῆ θύραν.

‘Η ιατρική έφημερες τῆς Βιέννης πραγματεύεται ἐν πρωτάκουστον καὶ λυτρόδην φαινόμενον κατὰ τοὺς σημερινούς ήμαδίν χρόνους, καθ' οὓς ἡρχισαν καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ παῖδες ν' αὐτοχειριάζωνται. Μεταξὺ δὲ ἀλλων ἀργητεῖται καὶ τὸ ἔξις: ‘Ο δωδεκαετής τὴν ἡλικίαν Σαλβίνος Βόττης ἐν Πιατσέντσα ἔνεκα τῆς ἀμελείας του περὶ τὰ μαθήματα ἡπειρήνη μπό τοῦ διδάσκαλου, διτὶ διατηγγέλλετο εἰς τὸν πατέρα του. ‘Ο παῖς ἤλθεν εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον, ἀφήκε τὰ βιβλία του καὶ ἀπεμακρύνθη. Περὶ τὴν 1. ὥραν μ. μ. εἴς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταδιοῦ τὸν παρετήρησε παῖς ζόντα μετὰ λιθαρίων μεταξὺ τῶν τροχιών καὶ τὸν ἔξεδίνων ἐκεῖθεν, ἐπειδὴ ἐπλησίαζεν ἡ ἐκ Τουρίνου ἀμαξοστοιχία. Οἱ μικρὸς δῆμητοι κατὰ τὸ φαινόμενον, ἀλλ' ἵματος ἐπεφάνη μακρόθεν ἡ ἀτμόμακάζα ὕδρησεν ἐπὶ τῶν τροχιών καὶ ἐξαπλωθεὶς ἐπ' αὐτῶν ἀνέμενε τὸν δάνατον. ‘Ο ἀτυχῆς παῖς ἐδίχοτομηθεὶς εἰς δύο Προηγουμένως δέ, καθ' ἣν ὥραν ἐπορεύετο πρὸς τὸν σταθμόν, ἔχαριεντίζετο καὶ συνεζήτει μετὰ τίνος δημό- λικος περὶ τῆς διανομῆς φωλεᾶς τίνος, ἢν εἴχον ἀμφότεροι ἀνακαλύψει. „Σπανία ἀπάθεια καὶ δύναμις θελήσεως παρὰ δωδεκαετεῖ μειρακίων“, η̄ θελέτις εἰπεῖ ἐνταῦθῳ καὶ ήμετος δημολογοῦμεν διτὶ ἐνταῦθα δὲν ἐλλείπεται η̄ δύναμις, ἀφ' οὐ η̄ θετικὴ θέλησις ἐκδηλοῦται τοιουτοτρόπως ἐν τοσού- τον τρφερῷ ἥλικια. Δὲν ὑπάρχει βεβαίως ἀμφιβολία, διτὶ κατὰ τίνας πε- ριπτώσεις πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὡς ταύταις occasioinales κληρονομικῆν προδιάθεσιν καὶ ἐξέγερσιν τινὰ τοῦ ἐγκεφάλου προκαλουμένην ἐκ στρεβλήσεως ἀνατροφῆς, ἥδικων προειδοπόλων, διανοητικῶν ταλαιπωρήσεων κτλ. Κυρίως δὲ πρέπει νὰ ληφθῶσιν διπ' ὅψιν οἱ ίδιοιρρυθμοὶ κατὰ τὴν νεαρὰν ἥλικιαν ἐγκεφαλικοὶ ἐρεθισμοί, τούτου δὲ γενομένου δὲν διπορῃ τις τὸ παράσταν ἐδὲ παῖς τις ἔννεαετῆς ἀπηγγονίσθη ἐπὶ τῇ ἀπωλεΐᾳ ἔνδει πτηνοῦ, ἔτερος δὲ τὸ πεπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπνήγη, διότι δὲ πατήρ του ἦρνετο νὰ τῷδε ἀγοράσῃ μικρόν τι δύνυμα καὶ ἀλλος ηὐτοκτόνησεν ἐξ ἔρωτος ἀτυχοῦς καὶ περιφρονηθέντος. Ἀλλ' η αἰτία δλων τούτων τῶν ἀνεξήγητων φαινομένων ἐγκειται μᾶλλον ὀλλαχοῦ, παρὰ εἰς παθήσεις καὶ ἀσθενείας τῶν νεύρων. ‘Ἐὰν λάβῃ τις διπ' ὅψιν τὸ ἀσημαντον τῶν ἀφοριμάδων, τὴν τάσιν πρὸς τὸ αὐτόκτονεν πρωτοτύπως καὶ ἀφ' ἔτερου τὴν παραδέξως ταχεῖαν ἐπανά- ληψιν μιᾶς τινὸς νέας αὐτοκτονικῆς μεθόδου καὶ ἐπὶ τέλους τὰ ἄκρα τῆσσας ἥλικίδες, ὃν τὸ κατώτερον οὔτε τὴν ἀξίαν τοῦ βίου δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ οὔτε γινώσκει τὴν σημασίαν καὶ τὸ εἶδος τῆς πράξεως του, τὸ δὲ πρε- σβυτικὸν σπανίως δύναται ν' ἀναπτύξῃ τόσην δύναμιν, δησην ἀπαιτεῖ δὲ τὴν πραγματικὴ τοῦ βίου ἀρνησίς, δὲν δια περιτέσση εἰς πλάνην, ἐὰν ὡς γνώ- μονα λάβῃ ἐν τῶν ἰσχυροτέρων δρμεμφύτων καὶ ἰσχυρισθῇ, διτὶ δ σημερι- νὸς ἐπιδημικὸς χαρακτήρ τῶν αὐτοκτονιῶν πηγάζει ἐπὶ τῆς ἀπομιμήσεως. ‘Η ιατρικὴ φιλολογία βρίθει τοιούτων πανδημικῶν καὶ ἐπιδημικῶν ἀνωμαλιῶν, αἵτιες καθ' ἥτα παινόμενα παρόχθισσαν ἐπὶ τῆς μανίας τῆς ἀπομιμήσεως.